

ÖTLETO: KELEMEN ERIKA

ÖTLETES IDEJE: 1980.

TART.: PARASZT ÖNELETRAJZ

4 lap

FŐLORRÁSI MUTATÓ: PAMUK

SZAKMUTATÓ: XVII

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

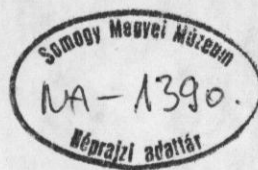

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖRÖS

ÁTVEZETVE AZ ÉBTS. MK. 4382-ES TÉTELE ALÓL

Selencu Enka

h/b

Kaukás Tigris Gimnázium

Fonyód

Thuryai u. 3/b

86 no.

4382

Thuryai

- Névem Nagy Ferencné, született Úrk Margit.
1911. november 10-én születtem Pamukon.
Szüleim képes aratók, uradalmi cselédek vol-
tak. Hármán voltunk testvérek, János és
József meghaltak a világháborúban.

Miután kijártam a hat elemet képes
tarót arattam az uradalomban, Gál
Józsefnél. Utána ősszel a vasútnál gazol-
tunk. Később az erdőben dolgoztunk
egészen tavaszig, addig amíg a tavaszi
munkák meg nem kezdődtek. Télen az
erdőn, nyáron a mezőn - így kerestük a
kenyeret: 13 éves voltam. Meritláb arat-
tunk, tiszta vér volt a lábunk, cipőnk
csak egy pár volt, vagy még az sem.
Volt egy misére való ruhánk: ez egy
aljtól meg egy blízstól állt, ünnepre
meg volt egy kartonruháink.

Somogyvárra mentünk templomba, erdőn
keresztül, meritláb. Itt cipőt vittük a
kezünkbe, a templom közelében húztuk
föl.

1936-ban ismertem meg a férjemet Pamu-
kon.

-1936 - ban kötöttünk házasságot február 26-án. 1937 -ben született a lányom Klóra, utána 1940-ben a Ferike, aki 1941-ben tüdőgyulladásban meghalt. Aztán 1946-ban született János, és 1949-ben a legkisebb József. 1944-ben a férjem katona lett. Volt két kis tehenünk, földünk, házunk, de a háború alatt mindenünk elveszett. Somogyvámosra menekültünk, apám, anyám a lányom és én.

A férjem 1947-ben jött haza. Aztán vetünk föl kölesönt, abból vetünk két csikót, tehenet, disznót, apróbb állatokat. A földre vetettünk rozsot, búzát, ribiz, mákot, kukoricát, de a beszolgáltatás miatt nem sok maradt nekünk.

1959-ben a férjem belépett a termelőszövetkezetbe, én meg otthon voltam, de néha én is elmentem dolgozni a TSZ-be.

- Ők a nagyszüleim. Életük egy - egy kiragadott példa a sok közül, akik kevés örömet és sok munkát kaptak az élettől.

Még ma 70 évesen is dolgoznak éppen olyan fűgér és csaknem olyan erővel, mint évtizedekkel ezelőtt.

Büszke vagyok rájuk!